

[Skatteministeren]

skabsførelse, som det tidligere Statsskattedirektorat har foretaget i dette tilfælde.

Det er baggrunden for, at jeg allerede har iværksat en række initiativer: For det første har jeg bedt om, at samtlige Skatteministeriets edb-kontrakter bliver genforhandlet med henblik på at skabe fuldstændig klarhed over leveringsbetingelser og betalingsprincipper. For det andet vil der i den nydannede Told- og Skattestyrelse blive opbygget en meget stærk økonomi-enhed til at styre Skatteministeriets økonomi. Og endelig for det tredje har jeg, som det allerede er fremgået, bedt et privat revisionsfirma kulegrave Skatteministeriets økonomi for året 1989.

Med disse initiativer vil det blive sikret, at gentagelser ikke sker.

Pia Gjellerup (S):

Jeg kan jo få lejlighed til at stille det spørgsmål, der burde være stillet under det foregående spørgsmål, hvor ministeren svarede, at han orienterede Finansudvalget og Folketinget, så snart sagen forelå klar. Og dér vil jeg så spørge: Hvornår var det? Jeg vil forvente, at ministeren svarer med et tidspunkt.

Så skal jeg for god ordens skyld komme med en korrektion. Det står ikke i den skriftlige begrundelse, at der er gjort forsøg på at vildlede Finansudvalget. Det er stillet som et spørgsmål til skatteministeren, om de oplysninger, som er givet Finansudvalget, og som vi har kunnet se i Rigsrevisionens beretning, ikke har været fyldestgørende for beskrivelsen af den budgetmæssige situation i Skatteministeriet på det pågældende tidspunkt, og om det ikke er en vildledning af Finansudvalget.

Jeg kan godt udbygge spørgsmålet med at spørge, om ministeren finder det tilfredsstillende for Finansudvalget og for Folketinget at have et så mangelfuldt grundlag at træffe beslutninger på, ikke alene om aktstykkerne, men også om de bevillinger, som man skal udmåle for det kommende finansår. November måned har været nævnt nogle gange. Det er jo ikke ukendt, at finanslovene behandles til endelig vedtagelse i december måned, og det ville, også af hensyn til den behandling, være ganske hensigtsmæssigt – og det vil jeg spørge om skatteministeren ikke er enig i – at Finansudvalg og Folketing på det tidspunkt er fuldt orienteret om, hvordan de budgetmæssige forhold er, så bevillingen kan blive lagt realistisk.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg må igen på det kraftigste afvise, at der skulle være tale om vildledning af Finansudvalget. Det ligger tværtimod sådan, at Finansudvalget er blevet grundigt orienteret om samtlige forhold i den takt, hvori de har ligget klar.

Fru Pia Gjellerup spørger dernæst: Hvornår lå det klart, hvad Rigsrevisionens kritik gik ud på? Det gjorde det den 13. februar i år, og samme dag blev redegørelsen sendt til Folketingets Finansudvalg.

Jeg synes, fru Pia Gjellerup skulle tænke lidt over, hvordan proceduren egentlig er. I slutningen af november lå der et udkast til beretning fra Rigsrevisionen. Den kritiserede Statsskattedirektoratet. Herefter fik Statsskattedirektoratet lejlighed til ifølge den normale procedure at udtale sig om kritikken. Det vil sige, at Statsskattedirektoratet her fik lejlighed til at afvise kritikken, som Statsskattedirektoratet i parentes bemærket nemlig var uenig i. Man kunne ikke se væk fra – og det bør jeg som minister ikke gøre – at Rigsrevisionen ville tage Statsskattedirektoratets indvendinger til følge og afstå fra sin kritik. Den mulighed forelå i slutningen af november. Før kunne jeg som minister ikke vide det. Derfor burde jeg ikke reagere udadtil, før jeg kendte karakteren af Rigsrevisionens endelige beretning. Det gjorde jeg 13. februar, og straks blev Folketingets Finansudvalg orienteret. Det lå nemlig sådan, at Rigsrevisionen ikke tog hensyn til Statsskattedirektoratets indvendinger. Det har jeg taget til efterretning, og jeg har erklæret mig helt enig i Rigsrevisionens kritik.

Pia Gjellerup (S):

Jeg skal spørge skatteministeren, om han mener, at hans orientering til Finansudvalget og til Folketinget først skal komme på det tidspunkt, hvor Rigsrevisionen orienterer Finansudvalget og Folketinget.

Så skal jeg spørge, om det ikke er sådan, at Finansudvalget og Folketinget rent faktisk har været vildledt om de budgetmæssige forhold i Skatteministeriet, rent faktisk ikke har haft mulighed for at tage højde for beløb, der er blevet skubbet forud, rent faktisk ikke har kunnet have et rigtigt grundlag at lægge realistiske budgetter for Skatteministeriets område på, og om dette rent faktisk mangelfulde grundlag ikke er en ressortministers ansvar.